НАРОДЖЕНІ ВІЛЬНИМИ

ЗСУінфо

№134

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Важливо!

Захоплені Росією українські кораблі повернулися додому

До України повернулись незаконно захоплені РФ катери «Нікополь», «Бердянськ» та буксир «Яни Капу»

Сьогодні, 20 листопада, до м. Очаків Миколаївської області прибули малі броньовані артилерійські катери «Нікополь», «Бердянськ» та буксир «Яни Капу», які під час мирного переходу до свого порту у листопаді 2018 року були підступно атаковані та незаконно захоплені у полон надводними силами Російської Федерації.

По поверненню, судна проходять первинний огляд з метою перевірки технічного стану, наявності відповідних агрегатів, обладнання та виявлення вибухонебезпечних предметів та хіміко-біологічних небезпек.

-Вже найближчим часом, з метою визначення ступенів пошкоджень, малі броньовані артилерійські катери та буксир підлягатимуть більш детальній перевірці, - наголосив командувач Військово-Морських Сил ЗС України адмірал Ігор Воронченко.

Нагадуємо, що 25 травня в Гамбурзі була оголошена постанова Міжнародного трибуналу з морського права у справі незаконного захоплення у полон українських військових моряків. Відповідно до судового рішення, Росію було зобов'язано звільнити три українських судна та їх екіпажі.

Прес-центр Командування Військово-Морських Сил ЗС України

Вирішено питання виплати компенсацій за відпустку УБД

Міністерством оборони України та Генеральним штабом ЗС України 14 листопада вирішено питання виплати компенсації за невикористані додаткові відпустки учасникам бойових дій.

Нагадаємо, що Верховний Суд, розглянувши зразкову справу за позовом одного з військових, дійшов висновку, що припинення відпустки на час особливого періоду не означає припинення права на неї та зобов'язав військову частину виплатити компенсацію за всі роки.

Після чого військові почали масово подавати до суду й на сьогодні обліковано вже 431 справу за вказаними адміністративними позовам, оскарження яких Міністерству оборони додатково коштує 1,2 млн грн судового збору. І з кожним місяцем кількість таких справ збільшується.

Враховуючи рішення суду у зразковій справі та додаткові витрати, у військовому відомстві прийняли рішення здійснювати виплату компенсації за минулі роки з дати набрання чинності норми закону (06.06.2015), у тому числі 14 днів у рік отримання статусу УБД та таку саму кількість днів за рік звільнення, на підставі наказу командира за рапортом військовослужбовця в межах фонду грошового забезпечення затвердженого для військової частини у кошторисі. Сума компенсації буде залежити від розміру грошового забезпечення за посадо.

За матеріалами сайту Ukrainian Military Pages

Вони захищають Україну

«Замок»

«ЗАМОК» - таке псевдо в одного з наших побратимів Олександра. Позивний отримав з початку служби у 92-ій, це абревіатура від заместителя командира взвода. До війська армієць прийшов три роки тому у званні сержанта. І одразу за справу. Робота з особовим складом: бойова підготовка хлопців, елементарні побутові моменти, утримання зброї у належному стані, догляд за технікою. А на передовій ще й оборона. Сашко згадує свій перший бій.

- Це була ніч. В тепловізор ми побачили, що на нас іде ДРГ бойовиків. Відчув страх, але не розгубився.. Скомандував хлопцям: «До зброї!». Всі розбіглися по своїх місцях. І ми прийняли бій. Дали гідну відсіч. Саме в такі моменти усвідомлюєш свою роль в колективі. Розумієш, що в якийсь момент потрібно буде приймати важливе рішення.

Втім не всіма своїми вчинками пишається Олександр. Наступний випадок розповідає своїм побратимам, як неправильний та необдуманий.

- Це було у Мар'їнці. Навесні 2017 року. Вдвох із командиром іншого взводу я пішов підривати сепарський бліндаж, адже певний час їхній снайпер нахабно «кошмарив» наші блок-пости. Тож ми були дуже злі. Підповзли, бліндаж ворога був з бетону, я кинув дві гранати у бійницю, підірвали і почали відходити. Втім не все так просто. Інший снайпер мене підстрелив. Дякувати Богові, що промахнувся і влучив у ногу, а не в голову. Я повз скільки міг. Потім мій побратим тягнув мене на собі. Ну а згодом вже хлопці підтягнулися і допомогли.Все б нічого, але ми йшли до ворога без прикриття, нікого не попередивши. Це було великою помилкою. Тільки потім я усвідомив, як це було ризиковано і необачно. Тож сьогодні своїм хлопцям говорю про холодний розум та виваженість в діях. Адже тепер шкутильгаю, як на протезі.

Після госпіталю «Замок» повернувся до своїх. Зрозуміють подібний крок лише ті, хто був там, на «нулі». «Сержантське звання,- говорить Олександр,- не привілей, а обов'язок, відповідальність за тих, хто поряд . Із побратимами необхідно спілкуватися по-людськи,- вважає Сашко. Елементарні повага та розуміння – запорука злагодженості дій та нормальних відносин в колективі. У нас все просто: зранку сядемо обговоримо плани на день, розділимо обов'язки і до роботи. Чесно, без зайвих наказів та пихатості. Тут це ні до чого. Так і розуміємось. Для мене наш підрозділ давно став другою родиною».

Незабаром у військового закінчується контракт та він чесно зізнається: «Коли буваю вдома, постійно думаю про хлопців, про побратимів. Тягне до них. А тут, у цивільному житті, на жаль, вже не знаю чим себе зайняти. Можливо, коли закінчиться війна і душа заспокоїться, стане легше, а поки планую служити далі. От тільки з рідними трошки побуду… Свою 10-річну дитину крайній раз військовий бачив у серпні. Тож дуже хоче обійняти рідних та сказати їм найтепліші слова, а ще подякувати за розуміння і терпіння. А потім, як-то кажуть знову в бій.

Прес-служба 92 ОМБр ім. кошового отамана Івана Сірка

"ХОЧЕШ ЗМІНЮВАТИ СВІТ – ПОЧНИ ІЗ СЕБЕ ТА СВОГО ПОДВІР'Я"

Полтавчанин Олег Кузьменко носить військовий однострій уже 25 років. Олег - із тих, для кого немає нічого неможливого, з тих, хто змінює світ…
Виконання завдань в районі операції Об'єднаних сил не заважають чоловіку займатися дистанційно ще й питаннями рідної Полтави. Місто він любить, захищаючи від російської агресії всю Україну, згадує у першу чергу саме про нього.

Вдома на Олега чекає дружина та двоє дітей. На запитання, чи не хвилюються близькі, зокрема зараз, під час відрядження на Схід, обличчя чоловіка світлішає. Судячи з усього – як і завжди при згадці про родину.

- Два роки тому мене попросили підтримати проект благоустрою в одному районі. Так я дізнався про програму "Бюджет участі". Якщо описати її коротко – будь-який мешканець міста може подати свій проект залучення бюджетних коштів на наступний рік. Якщо він набере достатню кількість голосів і буде придатний для реалізації за технічними параметрами, – мрія втілюється в життя, - розповідає військовий.

Так у Полтаві з'явився бібліохаб, ведуться роботи з встановлення медичного обладнання, ігрових дитячих майданчиків та ще багато чого цікавого й корисного. Багато проектів, запропонованих минулого року, уже практично втілені в життя.

- Я живу в Полтаві понад 19 років і, відверто кажучи, набридло спостерігати з вікон, як діти граються фактично в багнюці на місці, що колись було стадіоном, - каже Олег.

Отож, чоловік з сином підготували власні проекти. Ідея полягала в тому, щоб створити зону, де батьки могли б проводити час із дітьми з користю для здоров'я. Щоби діти могли гратися в пісочниці, займатися спортом або грати в командні ігри.

- Сама ідея – коли не представники влади, не будівельні фірми, не хтось, хто може мати якісь меркантильні інтереси, а звичайні мешканці своїм голосуванням визначають, як краще застосувати кошти, надані ними спільно у вигляді податків – дуже позитивна, - зазначає військовий. Та додає: "Хочеш змінювати світ – почни із себе та свого подвір'я".

Олег переконаний, що патріотом може називатися лише людина, яка добре знає історію та розуміє її. Держава, згідно з Конституцією, має чітко визначені кордони і територію. Їх необхідно захищати. Але не менше необхідно цінувати та захищати людське життя і людські стосунки.
Слава Україні! Разом переможемо!

Прес-служба Операції об'єднаних сил

Знати, щоб перемагати

Розгром московитів під Оршею: історія найвеличнішої битви, яка об'єднала три народи

15-тисячне військо під командуванням князя Острозького розгромило московське військо на чолі з воєводою Іваном Челядніним.

Коли славетна Київська Русь зникла з мап світу, майже всі українські землі відійшли до Великого князівства Литовського. Тоді князь Ольгерд Гедимінович зміг звільнити народ від монголо-татар у 1362 році і приєднати до своїх володінь.

Відзначимо, що Литовське князівство стало спільною державою сучасних литовців, білорусів і українців та найбільшою країною тогочасної Європи.

Але у 1514 році з'явився новий ворог – Московське царство, яке щойно перейшло від Золотої Орди до власної держави, і вже хотіло панувати на українських землях.

8 вересня 1514 року військо Великого Князівства Литовського під проводом гетьмана Костянтина Острозького розгромило московську армію, яка прагнула захопити землі сучасної Білорусі.

Влітку московська армія після місячної облоги захопила Смоленськ і наприкінці серпня вийшла на лівий берег Дніпра неподалік Орші.

Тим часом вдалося зібрати польсько-литовське військо, метою якого було відновити втрачені землі і фортеці Смоленщини, захоплені Москвою.

У той же час, переконаний у подальших успіхах, московський воєвода Іван Андрійович Челяднін готувався до походу на захід. Зібравши під Смоленськом свої головні сили у кількості 50 тисяч воїнів (30 тис. — піхоти, 20 тис. — кінноти), воєвода прийняв рішення йти у бік Орші та Борисова.

Йому вже доповіли про появу під Оршею загонів військ супротивника. Але Челяднін був надто упевнений у силі своєї армії, тож вірив у швидку пере рьома днями пізніше московське військо підійшло до Орші та розмістилось навпроти росько-литовського табору. Правий фланг своїх полків Челяднін підвів майже до Дніпра, лівий — завів далеко у поле.

Сутичка двох армій мала відбутись у важливому для слов'ян місці — неподалік відомої рахманської обителі, яка здавна називалась Арсою (Арса — арійське світло духом). До речі, нині це місце зайняте Свято-Богоявленским Кутеїнським монастирем.

15-тисячне військо під командуванням князя Костянтина Івановича Острозького, на той час Гетьмана Великого князівства Литовського, Руського, Жемайтійського і Королівства Польського розгромило московське військо на чолі з воєводою Іваном Челядніним. На захист країни було зібрано військо, до складу якого входили литовці, білоруси, українці, серби, кримські татари, поляки, угорці та німці.

Переможця Острозького зустрічали у Варшаві та Вільнюсі, і на честь перемоги під Оршею він побудував у Вільні Свято-Троїцьку та Свято-Миколаївську церкви.

Перемога під Оршею прославила князя Костянтина Острозького на всю Європу. У київському літописі написано: "Того ж року бій був Костянтина Івановича Острозького з Москвою під Оршею, за Дніпром на Кропивні річці. І побив князь Москву".

В Україна в честь 500-річчя битви Нацбанк представив ювілейну монету 14 жовтня 2014 року.

За матеріалами сайту Znaj.ua

Людина-армія: в інформаційній війні проти Мордору українці мають подвійну перевагу

Хто бачив людину-армію? Ніхто її не бачив. Хто знає її шлях? Вона сама.

«Початок інформаційної війни визначити неможливо, і це дає певні переваги агресорові. Але якщо об'єкт нападу встигне усвідомити, що проти нього ведеться інформаційна війна, то отримані агресором на початковому етапі переваги можуть обернутися проти нього самого»

Ми вже знаємо, що російська гібридна війна на 90% має інформаційний компонент, а в ньому 90% відведено російській мові. Москва працює за стандартним шаблоном: «мова», «ідеологія», «бойова платформа».

Російський бойовий контент генерується в Росії, росіянами, російською мовою. Мордор атакує мізки українців російською мовою.

Проте українці є двомовними – вони ще й володіють українською. Завдяки додатковому інформаційному каналу мають можливість вийти з площини інформаційної атаки.

Це дозволяє перетворити ворожі потуги на марну витрату ресурсів. Ворог битиме в порожнечу.

Понад те, перетворюємо російськомовний канал для зворотного інформаційного удару. Натомість україномовний канал застосовуємо для прискореного розвитку українців.

Для цього треба дотримуватися лише двох правил:

1. Усе, що несе корисні знання і позитивні емоції, – від харчування до геополітики і метафізики – має викладатися лише українською мовою.

2. Усе, що подається російською мовою, має розповідати про поразки Росії і не давати жодної інформації для її посилення.

Завдяки такому цільовому розділенню інформаційних потоків, українці різко посилюють ефективність свого колективного інтелекту:

Усе, що сприяє розвитку і заслуговує довіри, циркулює в україномовній площині. Тут генерується об'єктивна аналітика, формулювання проблем і пошук шляхів їх вирішення, націленість на перемогу і творча синергія.

На нижчому рівні – у площині російської мови – українці генерують інформацію, яка ослаблює російську агресивність. Тут робиться наголос на російських поразках, труднощах, слабостях, уразливостях, небезпеках. Російською мовою – жодного кванту інформації, що може посилити Росію.

За такого підходу кожний українець може стати ефективним бійцем інформаційного фронту, який, наголосимо, складає 90% усіх бойових дій.

Для ведення такої війни не потрібні вказівки згори чи додаткові ресурси. Завдяки правильному застосуванню двомовності, кожен українець – це людина-армія.

Чого не може людина-армія? Такого не придумати. Все, що може будь-яка армія, може й одна людина.

Але будь-яка армія не може того, що може людина-армія.

Вона не може бути повністю непоміченою.

Вона не може повністю зберігати секрети.

Вона не може бути повністю дисциплінованою.

Вона не може битися, ніколи не проливаючи крові.

Хто бачив людину-армію? Ніхто її не бачив.

Хто знає її? Ніхто.

Хто знає її шлях?

Вона сама.

Автор Володимир Тарасов

Російські шпигуни в українській армії або інформаційні операції – ефективні методи гібридної війни

Поняття «Інформаційна операція» — доволі складне і містить кілька наукових та військових термінів. Простіше кажучи, у нашому випадку — це використання дезінформації для впливу на ворога. Росія постійно проводить інформаційні операції проти нашої держави і її Збройних Сил. Щоразу вони є складнішими й заплутанішими. І ефективно протидіяти їм доволі складно.

Як «їхтамнєт» із Сирії став українським десантником

Кілька днів тому військова контррозвідка СБУ запобігла інформаційній спецоперації ФСБ із дискредитації українських Збройних Сил. «Оперативники спецслужби встановили, що російські куратори планували поширити у медіапросторі фейкові матеріали про нібито низький моральний стан ЗСУ. Для цього ФСБ планувала використати українського воїна-десантника, який вже перебував у полі зору військової контррозвідки СБУ», йдеться у повідомлені на сайті Служби безпеки України.

Юнак із тимчасово окупованого Криму торік вступив на службу за контрактом до Збройних Сил України в одну з бригад ДШВ. Хоча до того, як з'ясували українські правоохоронці, чоловік отримав паспорт РФ і у 2016-му прийняв російську військову присягу, та навіть був відправлений до Сирії захищати «русский мир».

Саме на Близькому Сході розпочалася його співпраця з ФСБ. Чекісти вирішили використати його українське походження для участі у спланованій спецоперації. «Мета операції, − передає українська контррозвідка, − дискредитація військово-політичного керівництва України і бойової спроможності української армії».

Юнак після вступу до ЗСУ, за задумом кураторів, мав дезертирувати з української армії і втекти в окупований Крим. Там спецслужби РФ мали організувати гучну медіакампанію, його «викривальні» виступи планувались транслювати на російських телеканалах та у пропагандистських ЗМІ.

«Оперативники СБУ перервали операцію ФСБ і затримали дезертира при спробі перетину адміністративного кордону з Кримом, − повідомляє наша контррозвідка. − Під час огляду в чоловіка вилучено зібрану на службі військову інформацію та документи щодо участі у бойових діях на сході України. Наразі колишній військовий перебуває під вартою, всі подробиці його співпраці з спецслужбами РФ встановить слідство».

Українському митнику «шили» контрабанду

Кілька тижнів тому нашим спецслужбам вдалось запобігти організації іншої гучної інформаційній операції проти України. Цього разу представники ФСБ РФ незаконно затримали інспектора одного з підрозділів Державної митної служби України під час перетину українсько-російського кордону на пункті пропуску

«Шебекіно». Під час огляду особистого авто українського громадянина у нього нібито виявили товари подвійного призначення.

Психологічно тиснучи на затриманого оперативники, ФСБ намагались схилити його до визнання вчинення ним злочину (контрабанда сильнодіючих, отруйних, вибухових, радіаційних джерел, ядерних матеріалів, вогнепальної зброї). «Цю провокативну ситуацію представники ФСБ планували використати в інформаційній кампанії для штучного „очорнення“ представників українських владних інститутів, − з'ясувала наша контррозвідка. — Проте через відсутність будь-яких реальних доказів протиправної діяльності українського громадянина звільнено з-під варти».

Повідомлень про затримання наших громадян російськими спецслужбами останнім часом побільшало. Українців можуть «запросити на конфіденційну розмову з представником ФСБ» не лише під час поїздок до РФ.Часто подібні акції відбуваються, коли наші громадяни перетинають адмінкордон із тимчасово окупованим Кримом чи лінію розмежування з іншими окупованими територіями. Інколи бувають і «затримання», що скоріш нагадують захоплення злочинців чи кіднепінг. Після цього погрозами і шантажем російські силовики намагаються залучити українців до співпраці у здійсненні інформаційних операцій, виконання розвідувальних завдань чи вчинення гучних провокацій.

Вербували не в будівельники, а в терористи

Нещодавно спецслужби РФ готували і намагались здійснити іншу досить заплутану і підступну інформоперацію. Мета її — використати «у темну» колишніх воїнів АТО. Щоб якнайкраще замаскувати наміри, люди з ФСБ залучили кілька ланок посередників. Ті знайшли колишніх українських військових, які шукали роботу, і запропонували їм виїхати до Москви на будівництво. За це «заробітчани» мали отримати досить пристойну платню.

Посередники — мешканці Дніпропетровщини, які теж виявились агентами російських спецслужб. Вони видали колишнім бійцям мобільні телефони, сумки з інструментами і одяг. А в подальшому по дорозі до так званого «об'єкту робіт», українців планували перехопити ФСБ і «повісити» на них скоєння кількох терактів у Москві та інших містах Росії.

Перед відправкою у РФ вербувальники сфотографували у завербованих українців посвідки учасників АТО. Усі пересування бійців фіксували на відеокамеру. У Росії ексвійськовиків змусили здати документи. Але українці щось запідозрили проти себе й втекли на попутних автівках за допомогою сервісу BlaBlaCar.

Контррозвідка СБУ постійно застерігає співгромадян від намірів виїзду до РФ чи окупованих нею територій, оскільки ФСБ широко практикує фабрикування звинувачень у скоєнні нашими громадянами різного роду злочинів. «У зоні підвищеного ризику й уваги спецслужб РФ, − повідомляє СБУ, − перебувають насамперед військовослужбовці, представники органів влади і управління, правоохоронних та контролюючих структур, учасники АТО (ООС), активісти і члени національно-патріотичних об'єднань та рухів. Проте об'єктами протиправних посягань російських спецслужб нині є фактично всі без винятку громадяни України, які виїжджають до РФ чи окупованих територій»

За матеріалами АрміяInform

Відгадай: куди ділись унітази?

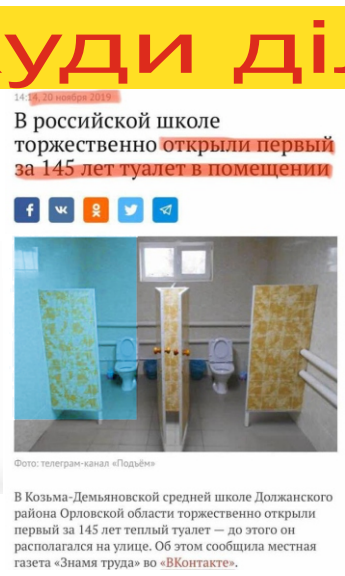

Усі ми солдати України, незважаючи на чини і ранги. Цей Бойовий бюлетень підготовлено саме для Вас. Нам важливі Ваші думки і переживання. Напишіть нам про це.
Ваші фотографії і статті ми опублікуємо у наступних номерах. Видання не комерційне. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Наші контакти: ***e-mail: vspr22@ukr.net;*** **www.facebook.com /Бойовий бюлетень-350122962046015**